

8868 . . . ρίας κ[αι] | καὶ Συρίας Παλαιστίνης, [ἐπαρχον εἶν] | Πειωνίᾳ¹ [Ἰλ]ῆς² ἄ Θερζῶν Ἡρακλειανῆς, χειλίλαρχον λεγ. ις'. Φλ. Φίριμς, ἔπαρχον | σπειρῆς ἄ Γερμανῶν χειλιάνδρον³, | Π. Οὐλπιος Παπιανός, τὸν φίλον | καὶ εὐσε[βῆ] . . .

Prusiade ad Hyrium (Mendel Bull. corresp. hell. 1901 p. 85). — 1) Intellego Παιωνία. Pannonios a Graecis nonnullis scriptoribus dictos esse Παιόνας monuit Dio 49, 56; et ita Philostrat. vit. soph. 2, 1, 11 cet. Sane reliquae mentiones alae primae Thracum Herculaniae Orientem indicant. — 2) τῆς editum est. — 3) Forlasse eadem cohors supra N. 8851.

8869 Ἰούλιος Ἰουλιανός, εὐσεβῆς καὶ φιλόπατρις, | καὶ τετιμημένος ὑπὸ τῶν θειοτάτων α[ῦ]τοκρατόρων τετάρτης στρατείας, ἔπαρχ[ο]ς εἰλης Ἡρακλιαν[ῆς] μελι[α]ρῆας², τειμιῆς | [ἐν]εκεν, ἔτους [θ]ου³ μηνός . . .

Palmyrae (CIGr. 4488, denuo descr. Puchstein Mitth. der Vorderasiatischen Gesellsch. 1905, 2 p. 40). — 1) Idem ut videtur qui supra N. 1327 (Puchstein), modo ab alae Herculanae ad alae Tampiariae praefecturam translatus. — 2) ΗΡΑΚΛΙΑΝΗΜΗΛΗΜΑΡΕΑC lectum est. — 3) Anno (Seleuc.) 479 (ΟΟΥ lapis, aperte pro ΘΟΥ), i. e. p. Chr. 167/8.

8870 Οὐάλεριον Στατείλιον Κάστον, τὸν | κράτιστον σύμμαχον τῶν Σεβαστιῶν | πραιπόσιτον βιξιλα[τι]ῶνων¹, | Τερμησσέων τῶν πρὸς | Οἰνοάνοις² ἢ βουλῆ | καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γεροῦσία τὸν εὐεργέτην, προνοησάμενον τῆς εἰρήνης κατὰ θάλασσαν καὶ | κατὰ γῆν, ἐπιδημήσαντα τῇ λαμπρῇ ἡμῶν πόλει μετὰ πάσης εὐκοσμίας ἡμερῶν ἰβ', ἀγαγόντα δὲ καὶ ἰνπέριον φιλοτειμῶς ἐν τῷ λουσωρίῳ³ | τῇ πρὸ ε' εἰδ. Νοεμβρίῳ[ν], ἐν ἧ' [ἡ]μέρᾳ ἐκομίσθη [ε]ἰκῶν ἱερὰ | τοῦ κυρίου ἡμῶν Οὐάλεριανοῦ νέου Σεβαστοῦ⁴.

Oenoandis Lyciae (Holleaux et Paris bull. corresp. hellén. 1886 p. 227). Cagnat Inscr. Gr.-Rom. III 481. — 1) Praepositus vexillationum, homo dignitatis viæ equestri, a provincialibus, in quorum oppido constitit per dies duodecim, celebratur more provinciali. — 2) De hac Termesso et de Termesso maiore cf. Stephanus Byz. s. v.; Reisen in Lykien p. 478, cet. — 3) Λουσώριον genus amphitheatri, de mort. persec. 21, cf. vit. Elagab. 25, 8. Venationi quae ibi edebatur die publicae laetitiae, praesederat Castus (id puto significat ἄγειν ἰνπέριον). — 4) Videtur intellegendus esse Valerianus iunior, filius Gallieni (supra N. 557 seq.), ab aeo et patre in consortium imperii, non aequo tamen iure, adsumptus (Mommsen Staatsr. II 2 ed. 3 p. X not.).

8871 κ. [θ.]¹ | Ἀύρ. Φλαβώνη² | Ῥουφείνον | ἑκατόνταρχον δε[π]ου[τ]ᾶτον³, | πρειμ[ο]πειλάριον, | χειλίλαρχον | οὐρβανικιανόν⁴, Π. Αἰλία⁵ Κορν[η]λία | Νεικαρέτη, τὸν ἄνδρα.

Arameae Bithyniae (CIGr. 5744 semel descripta saec. XVII). Cagnat inscr. Gr.-Rom. III n. 28. — 1) Καταχθονίους θεοῖς (sed traditur κ. β.). — 2) Nomen viæ recte exceptum. — 3) δεσποτατον traditur. Cf. supra N. 2669. 4952. — 4) Intellego tribunum unius ex cohortibus urbanis (similiter supra N. 2108). — 5) ΠΛΙΛΙΑ traditur (emendavit Cagnat).